

2 til 1 års uddannelsesorlov i forbindelse med en handlingsplan. Det er åbenbart, at samtlige overgangsbestemmelser ikke udtømmende er gennemgået i besvarelsen, jf. også at der i besvarelsen udtrykkeligt er henvist til selve lovforslaget (L 16).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 51:

Forespørgsel til arbejdsministeren lom gennemførelsen af handlingsplanen Rent arbejdsmiljø år 2005.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 30/4 96).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 17: Forskningsministerens forskningspolitiske redegørelse 1996 – Åben dialog om forskning for fremtiden af 30. april 1996.

(Redegørelsen anmeldt 30/4 96. Redegørelsen givet 30/4 96. Meddelelse om forhandling 30/4 96).

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

I Socialdemokratiet er vi ikke i tvivl om, at viden og velfærd hænger sammen. Der foregår en rivende teknologisk udvikling, og hver dag gøres der nye opdagelser om de levende organismer, uanset om Danmark bidrager hertil eller ej.

Den samlede danske forskningsindsats i forhold til resten af verden er under 1 pct., men udviklingen af det danske velfærdssamfund kan kun ske ved, at Danmark er aktivt med i frontlinjen, hvor ny viden erkendes. Danmark skal vise, at vi har noget at bidrage med på interna-

tionalt niveau, og skal åbne døren, så danske forskere og dermed det danske samfund og danske virksomheder får mulighed for at øse af de forskningsresultater, der frembringes overalt i verden.

Forskning, opdagelser og evnen til at kombinere ny viden og derved skabe nye muligheder er helt grundlæggende for vort samfunds udvikling og dermed muligheden for at fastholde og videreudvikle vort velfærdssamfund. Denne opfattelse er grundlæggende for Socialdemokratiet i vor stillingtagen til forskningspolitiske spørgsmål, herunder omfanget af den offentlige forskning og metoden til at opnå så megen forskning af høj kvalitet som muligt for pengene. Det er også det, jeg kan læse i de tre hovedpunkter, regeringen bygger sin forskningspolitik på: forskningen skal bidrage til teknologisk fornyelse og øget beskæftigelse, til bedre livskvalitet, miljø og sundhed og til kulturel udvikling i nationalt og internationalt perspektiv.

Socialdemokratiet så en klar fare i den fortsatte reduktion af budgetterne for de videregående uddannelsesinstitutioner under de skiftende borgerlige regeringer. De videregående uddannelsesinstitutioner er nemlig de forskningsinstitutioner, der helt fundamentalt bærer ansvaret for dansk forskning, både med hensyn til disciplinerne og kvaliteten. Derfor er der grænser for, hvor langt ned man kan presse universiteternes basisbevillinger, uden at det går ud over den basale forskning og dermed forskningsberedskabet, som er fundamentalt for forskning og udvikling overalt i samfundet og for dansk deltagelse i det internationale forskersamfund. En fortsat omprioritering af basisbevillingerne til programmidler rummer en tilsvarende trussel mod universiteternes evne til at bære det fundamentale ansvar for disciplinerne og kvaliteten.

I forbindelse med regeringsdannelserne i 1993 og i 1994 var det derfor væsentligt for Socialdemokratiet at erklære det som sin politik, at forskningen skulle opprioriteres, og vi kan i dag med tilfredshed konstatere, at det er sket på to måder: dels via øgede bevillinger på adskillige hundrede millioner kroner om året i både 1994, 1995 og 1996, dels – og ikke mindst – ved oprettelsen af et selvstændigt Forskningsministerium i 1994, hvor forskningsministeren fik en koordinerende funktion for hele den statslige forskningsindsats.

Resultaterne er heller ikke udeblevet. Jeg har arbejdet med forskningspolitik i mange år, og